

ชื่อพื้นเมือง

จันอิน

ชื่อวิทยาศาสตร์

Diospyros decandra Lour.

ชื่อวงศ์

EBENACEAE

ชื่ออื่น

จันโศ จันขาว จันลูกหอม

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้นสูง 10-20 เมตร ผลัดใบ ลำต้นอาจเปลาตรง หรือบิดงอ หรือคด เป็นพุ่มทึบเกือบรอบ ลำต้น เรือนยอดเป็นพุ่มทึบทรงกลม หรือทรงรูปไข่ เปลือกนอก สีดำ เปลือกในสีเหลืองอ่อน เนื้อไม้สีขาว ต้นแก่ลำต้นมันเป็นโพรง

ใบ ใบเดี่ยวเรียงสลับ ใบรูปขนานหรือแกมรูปขอบขนาน ยอดอ่อนมีขนสีน้ำตาล ขนาดใบกว้าง 2.5-3 เซนติเมตร ยาว 7-10 เซนติเมตร โคนใบมนหรือสอบแคบ ปลายใบแหลมหรือทู่ๆ เนื้อใบบาง แรกๆ มีขนสีแดงคลุม แต่ใบแก่เกลี้ยงเป็นมัน ใบบิดเบี้ยวไปทางปลาย เส้นใบเห็นชัดเจนทั้งสองด้าน มีเส

ดอก ดอกแยกเพศ แยกต้น ดอกตัวผู้เป็นช่อเล็กรวมกันอยู่ช่อหนึ่งๆ มีประมาณ 3 ดอก ทั้งกลีบดอกและกลีบรองกลีบดอกมีอย่างละ 5-(4)กลีบ ก้านดอกยาว 2-4 มิลลิเมตร ตามส่วนต่างๆ มีขนสีแดงคลุมทั่วไป กลีบรองกลีบดอกยาวทั้งสิ้น 4-7 มิลลิเมตร โคนกลีบไม่ติดกัน แต่จะประสานกันเป็นรูป

ผล ผลสดมีสองรูปร่าง คือ ทรงกลมแป้น เรียกว่า ลูกจัน และทรงกลม เรียกว่าลูกอิน ขนาดผลกว้าง 4-5 เซนติเมตร ยาว 3-4 เซนติเมตร แต่บางผลพบว่ารูปแป้นรีกลับทางกัน ผิวผลเกลี้ยงเป็นมัน เมื่อสุกมีผิวสีเหลือง เนื้อสีเหลือง กลิ่นหอม รสหวาน และกลีบรองดอกยังคงติดอยู่ 5 แฉก

การขยายพันธุ์

นิยมเพาะด้วยเมล็ด

การกระจายพันธุ์

พบขึ้นทั่วไปในป่าที่ราบต่ำ